

Høgt oppe på Remmafjellet. Bergsvarden, 571 m. Foto Erik Stabell

PÅ SKI FRA ÅSTFJORDEN OVER REMMAFJELLET OG VARGHEIA TIL HUSDALEN Snillfjord – Orkdalsfjorden

Av Erik Stabell

Vi er framme på Vargheia og har Bymarka og Storheia foran oss rett over Trondheimsfjorden, bare to mil unna. Remmafjellet, som ble besteget fra Åstfjorden tidlig på dagen, ser vi fjernt mot den lave marssola i vest. Det virker langt tilbake, selv om avstanden i luftlinje ikke er mer enn 1,5 mil. Alt ser langt ut i dette knudrete og varierte landskapet. Vi har hatt fine forhold, fast og helt jevnt i bunnen og et lite snølag oppå, silkeføre. Det har vært en flott skitur gjennom variert

skiterreng fram til turens høyeste punkt. Nå skal vi avslutte turen med nedkjøringa til Husdalen. Landskapet er variert og småkupert i traktene mellom Snillfjorden og Orkdalsfjorden. Skoggrensa ligger så lavt som 300 til 400 meter så langt ute mot kysten. Her er blandingsskog av lauvtrær, gran og furu, stort sett åpne skogområder. Deler av området er vernet som Grytdalen barskogsreservat.

Det er en fin gjennomgangstur å starte fra riksvegen mot Hitra innerst Åstfjorden, ta opp på og østover Remmafjellet, gjennom de slake områdene innafor Øyangsvatnet, sørover forbi Kattuglefjellet, over Vargheia og ned til Husdalen som går vestover fra Geitastranda ved Orkdalsfjorden.

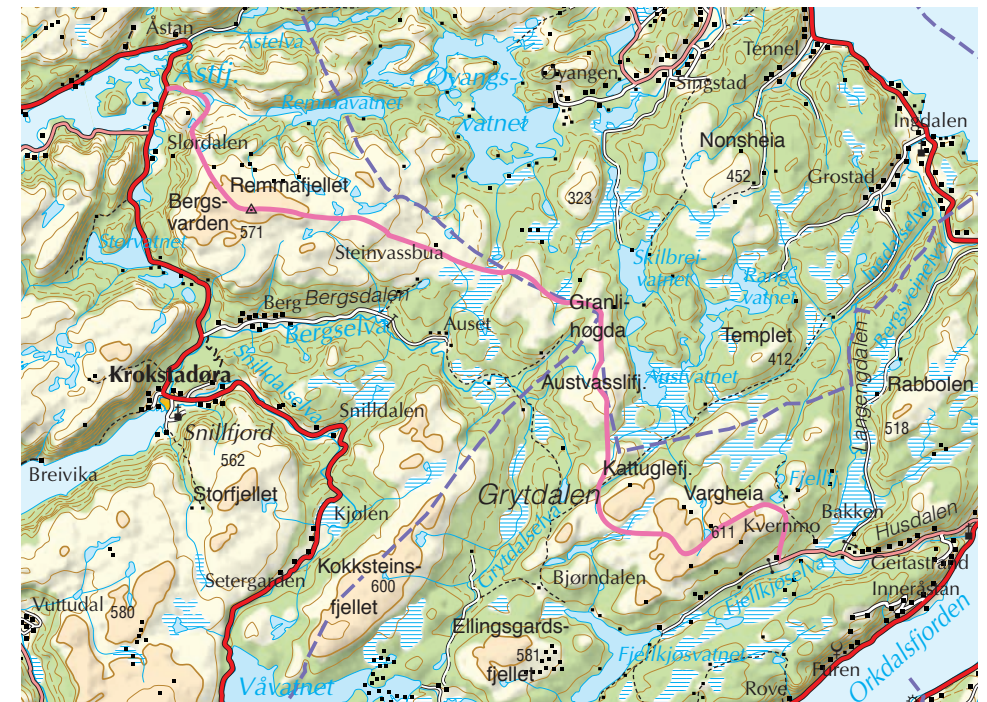
Fordi det ikke er bussmuligheter på morgenen om Åstfjorden mot Hitra, er turen avhengig av en lang drosjetur til Åstfjorden, ca 6 mil. Mest praktisk er det å sette igjen en bil der vi planlegger å komme ned i Husdalen og ta drosje herfra. Det kan være lurt å avtale møte med drosjen i Orkanger.

Over Remmafjellet

Vi starter opp bokstavelig talt fra fjæresteinene i Åstfjorden der riksvegen krysser bekken fra Remmavatnet. Det er knapt med snø og hardskare langs traktorvegen de første par kilometrene. Vi tar over Granholtjønna og bratt opp ryggen til Knubbedalstjønna. Det er lenge

siden frokost og vi tar en halvtimes rast oppe ved tjønna. Her oppe har nysnøen lagt seg til et fint toppsnølag. Det går fortsatt jevnt oppover til Remmafjellet. Vidsynet øker stadig ned i dalene og fjorden, og etter hvert ut mot havet. Bergsvarden, 571 m er høyeste punktet på Remmafjellet.

Sett fra værsida ser det ut som vi må lete etter sammenhengende snødrag framover den slake nedkjøringa mot øst. Området er utsatt for kraftig vær fra nord og vest. Men det åpner seg hele tida fine sammenhenger så vi kan velge bratte eller slake kjøringar nedover i det jevne nysnølaget. Hovedretningen vår er grei. Likevel er det nyttig å følge med på kartet for å holde unna brattskrenter og få optimale utforkjøringar. Det går lett forbi småtoppene framover ryggen. Vi når igjen den glisne gran- og furuskogen før vi passerer den lokale turutfartshytta Steinvassbua som ligger vest for Steinvasstjønna. Den vesle hytta er satt opp på dagnad av Snillfjord idrettslag og er

tilgjengelig for betjent eller selvbetjent rast. Dette er skiutfartsterreng for dem som bor i Agdenes og Snillfjord. Skiløpere kommer opp fra Øyangen og Bergsdalen. Vi skal ha bålrasten lenger framme og tar en liten drikkerast ved tjønna. Her er det åpent vann så vi får fylt opp drikkebeholdninga.

På innsida av Grytdalen

Vi skal framover til den kollete ryggen som strekker seg nord – sør mellom Grytdalen i vest og vassdraget med Austvatnet og Skilbreivatnet i øst. Vi passerer nord for Kollheia og Snillikammen og runder opp på Granlihøgda. Her oppe tar vi dagens hovedrast i sollia med kaffebål, utsikt og godt med ved. Nå ser vi Kattuglefjellet noen få kilometer foran oss. I dette småkuperte terrenget ser det langt ut. Vi skal runde til høyre for Kattuglefjellet og ta opp over fjellkollene på baksida med Vargheia som høyeste punkt. I det fine været går det en god time før vi spenner på skiene og

kommer oss videre.

Terrenget er fortsatt småkupert, men med djupere og mer markerte søkk og daler enn tidligere på turen. Vi tar over Austvasslifjellet, passerer Grythalsen og den vesle tjønna Kringla, følger ryggen nordvest for Kringlåtbecken fram til Gabrielhaugen og krysser tvers over dalen og opp til den vesle tjønna Blanka vest for Kattuglefjellet. Dette er småkrogllet terreng og det er lurt å følge godt med på kartet.

Fram til Vargheia

Det er tid for ny kort-rast før vi tar over dalen innfor Furutjørna og krongler oss sør for Storfjellet, over øvre Merratjørna og opp på turens høyeste punkt, Vargheia, 611 m. Vi synes det har gått lett og raskt hele vegen. Det har vært lette forhold. Vi var å gårde fra Åstfjorden allerede kl. 10.00. Likevel er klokka godt over fem og dalene under oss ligger allerede i skyggen.

Flotte utforkjøringer framover fra Remmafjellet. Foto: Erik Stabell

På Vargheia, 611 m, siste og høyeste topp på turen. Foto: Erik Stabell

Vi får en ny flott utforkjøring framover til Fjelltjøna. At det i en mildværsperiode har gått et digert snøras i ett av brattsøkkene, vitner om at også slike lavfjellsområder kan være rasfarlige. Vi møtte tett og vanskelig granskog et stykke nede i den bratte lia mot gården Bakken. På neste tur velger vi nok å ta et slakere nedrenn sørøstover fra tjønna mot gården Kvernmo, lenger vest i dalen. Der er skogen åpnere.

Vi hadde enestående flotte forhold på turen – sol, silkeføre, noen kuldegrader, ikke vind. Det er ikke alltid alt klaffer så bra. Men dette er en flott tur også under normalt gode vinterforhold. Turen er vel 3 mil lang og har samlet ganske store høgdeforskjeller. Det er småkupert hele turen. Jeg telte på kartet ca 1600 oppover-høgdemeter totalt.

Kart: Statens kartverk M 50, 1:50 000, blad Snillfjord og Orkanger.